

[Brusvang]

ner, der er kommet frem, men vi finder bestemt ikke, at der for tiden er behov for nogen yderligere beføjelser til Parlamentet, og vil derfor gå imod et sådant forslag.

Endelig en sidste bemærkning, et lille hjer-tesuk, og det drejer sig om spørgsmålet om proceduren i markedsudvalget. Den ordning, vi har, hvorefter man i markedsudvalget meget nøje og detaljeret fastlægger mandatet for regeringen, har naturligvis sine fordele. Vi er sikker på, når vi endelig går med i løsninger, at der så er bred enighed bag dem herhjemme. Men det har efter CDs opfattelse også visse ulemper. Regeringen er nu engang advokat for folketinget, og jeg tror, at det er meget få advokater i det private erhvervsliv, der ville acceptere at få deres mandat så nøje afgrænset og deres bevægelsesfrihed i den grad indskrænket, når de skulle gå til forhandlinger på deres klienters vegne. Jeg mener, der derfor er tale om, at man ligesom må balancere mellem, hvad der er rimeligt og hensigtsmæssigt, og hvad der er nødvendigt, fordi vi alle sammen selvfølgelig ønsker det bedste resultat.

Jeg skal til slut blot meddele, at mit parti ikke kan stemme for SFs og VS' dagsorden, men at vi kan stemme for den af socialdemokratiet foreslåede dagsorden.

#### **Halvgaard (FP):**

Jeg må anse denne forespørgselsdebat for at være ret nytteløs, idet Rådsmøderne i Athen jo er endt uden resultat og har været præget af stor uenighed. Situationen er således helt uklar. I markedsudvalget mener jeg at vi nøje er blevet orienteret om udviklingen både forud for og omkring de forhandlinger, der er foregået på Athenmøderne, og også samtidig klart gjort bekendt med den danske regerings oplæg og holdning. Jeg skal derfor nøjes med nogle enkelte bemærkninger.

I fremskridtspartiet har vi den samme indstilling til EFs budgetproblemer, som vi har til den danske finanslov. Vi ønsker ingen øgede skatteyderbetalte tilskud til EF-budgettet og går derfor principielt imod en forhøjelse af momsloftet til 1,4 pct. som foreslået af Kommissionen, men samtidig prioriterer vi også hensynet til bevarelsen af de nuværende landbrugsordninger højt. Vi anser det for nødvendigt, at man koncentrerer sig om udgiftsbegrænsningerne i den budgetkrise,

som EF befinder sig i. Med efterhånden snart 20.000 ansatte har EFs administration udviklet sig til et bureaukrati uden lige, hvor man beskæftiger sig med utallige arbejdsopgaver, som ligger uden for eller i hvert fald kun tangerer Fællesskabets egentlige arbejdsområder, og som efter fremskridtspartiets opfattelse burde begrænses væsentligt.

Vi har lige fået et notat angående bevillinger til uddannelsesformål, hvor Kommissionen har foreslået opført en bevilling på 4.736.000 ECU. Jeg mener, at hele uddannelsesspørgsmålet ligger uden for EFs opgaver, i hvert fald på nuværende tidspunkt.

Jeg tænker også her på udgifterne til socialfonden, regionalfonden og ikke mindst u-landshjælpen, som tilsammen andrager ca. 30 mia kr., og som efter vores opfattelse for størstedelens vedkommende er givet dårligt ud på grund af ineffektivitet.

Det er ligeledes yderst beklageligt, at man i EF stadig ikke har afviklet de monetære udligningsbeløb, fordi man i EF ikke regner med de aktuelle valutakurser, men med de kurser, som gjaldt en gang i fortiden.

Gang på gang har fremskridtspartiet foreslået, at man skulle udvise størst mulig sparsommelighed ved udarbejdelsen af EFs budgetter, men i markedsudvalget er vi blevet stemt ned. Vi mener også, at en udvidelse af EF med optagelse af Spanien og Portugal må udskydes, fordi problemerne for de nuværende 10 lande med hensyn til en harmonisering af de forskellige politikker i forvejen er yderst besværlige.

De obligatoriske udgifter, som er en følge af traktaterne, må naturligvis respekteres fra dansk side, ligesom fremskridtspartiet er positiv over for visse ikke-obligatoriske udgifter såsom samarbejde på miljø- og energiområdet, men vi anser stigningstakten for at være for stor for de ikke-obligatoriske udgifters vedkommende.

Man kan jo se, at i 1972 udgjorde udgiften til de ikke-obligatoriske udgifter 4 pct. af budgettet, men i 1982 udgjorde de 24 pct. af budgettet, og det er på disse områder, fremskridtspartiet vil henstille at Danmark viser tilbageholdenhed.

#### **Niels Helveg Petersen (RV):**

Jeg vil godt til indledning give udtryk for, at jeg helt deler den irritation over udtrykket